

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 5

27 lutego 2022

Różne starożytne cywilizacje istniejące na Ziemi

Świat nasz, a potwierdzają to księgi wedyjskie słowiano-aryjskie i hinduskie, uległ szeregom transformacji, w czasie których człowiek był obecny na Ziemi. Człowiek bowiem żyje na Ziemi od co najmniej 2 milionów lat.

Historia kontynentów mówi, że na Ziemi istniał najpierw jeden superkontynent (Pangea), który podzielił się na dwa hiperkontynenty, północny hiperborealny (Laurazja) – Hiperborea i południowy lamaryjski (Gondwana) – Lamar. Kontynenty te podzieliły się następnie na kilka mniejszych i wiele wysp. Niektóre z nowo powstałych kontynentów i wysp, częściowo lub całkowicie zapadły się pod wodę.

Badania geologiczne dowodzą, że w ostatnich kilkuset tysiącach lat istniało na ziemi co najmniej kilkanaście epok lodowcowych. Pomiędzy okresami zlodowaceń następowało niezwykle ocieplenie klimatu. Poziom oceanów podnosił się i opadał, a różnice dochodziły do 137 metrów.

Zgodnie z runicznymi kronikami, 300 tys. lat temu wygląd zewnętrzny Ziemi był całkiem inny. Pustynia Sahara była morzem. Ocean Indyjski – lądem. Gibraltarskiej cieśniny nie było. Na rosyjskiej równinie, gdzie znajduje się obecnie Moskwa, było Morze Zachodnie. Na Północnym Oceanie Lodowatym (Oceanie Arktycznym) był duży kontynent Daaria-Hiperborea. Zachodnią Syberię wypełniało Morze Zachodnie. Na terytorium Omska była duża wyspa Awanturnik. Hiperboreę z kontynentem wiązał górski przesmyk – góry Ural. Rzeka Wołga wpadała do

Morza Czarneego. A, rzecz najważniejsza, planeta nie miała wtedy nachylenia swojej osi i posiadała ciepły i łagodny klimat w północnych szerokościach.

Ogólnie na Ziemi funkcjonowało wiele różnych wysoko rozwiniętych technicznie cywilizacji kosmicznych i wywodzących się od nich cywilizacji ziemskich. Na każdym z obecnych Oceanów znajdowały się kontynenty, na których istniały wysoko rozwinięte technicznie cywilizacje. Przybysze z kosmosu w różnych księgach religijnych nazywani zostali bogami.

Do głównych wysoko rozwiniętych cywilizacji istniejących na Ziemi należą: Hiperborei I, Bakaratinian, Gor, Aremonian, Hiperborei II, Mukulia-Mu, Ujgur-Gobi, Dolin Indusu i Saraswati, Cesarstwo Nagów, Lemurii, Nibiruanów, Atlantyda.

Cywilizacja Hiperborei I (2,0-1,32) mln lat temu. Była to jak dotąd najstarsza znana cywilizacja na Ziemi, istniejąca kilkaset tysięcy lat. Została stworzona głównie przez istoty czterowymiarowe, czwartej gęstości masy 4D(4G) – Lirian i Syrian – oraz inne cywilizacje pochodzące od nich. Przybyli z różnych stron galaktyki. Szczególnie Lirianie wyróżniali się kilkumetrowym wzrostem. Cywilizacja ta została zniszczona 1,32 mln lat temu przez kierowaną trzyczęściową asteroidę, to uderzenie spowodowała rasa gadów (dinooidów, reptilian/reptoidów) z planety Maldek. Po tym kataklizmie gady dokonały jeszcze zmasowanej inwazji, chcąc wytępić ludność na planecie, tak kolonistów jak i ziemskie hominidy. Wtedy też hiperkontynent Hiperborealny uległ częściowemu rozpadowi. Przetrwały tylko niedobitki Hiperboreańczyków.

Cywilizacja Bakaratinian (1,35-1,32) mln lat temu. Pod koniec istnienia cywilizacji Hiperborei I na Ziemię dotarli ludzie rasy czarnej i żółtej z planety Bakaratinian z systemu Alfa Centauri. Zasiedlili część obszaru południowego hiperkontynentu lamaryjskiego. Obszar dzisiejszej Antarktydy, Australii, Nowej Gwinei, Indonezji i Malezji zasiedliła rasa czarna. Obszar dzisiejszych Chin, Zatoki Bengalskiej i Birmy

zasiedliła rasa żółta. Średni wzrost przybyszów wynosił niewiele ponad dwa metry. Stolicę o nazwie Ikirito założono w centrum dzisiejszej Australii. Klimat wtedy tam był ciepły i gorący, równik przechodził przez Australię. 1,32 mln lat temu cywilizacja Bakaratinian została zniszczona przez gadoidy z planety Maldek wraz z Hiperboreą I. Wtedy też hiperkontynent lamaryjski uległ częściowemu rozpadowi. Przetrwały tylko niedobitki Bakaratinian.

Cywilizacja Gor została założona 500 tys. lat temu przez Lirian i Bakaratinian. Zajmowała obszar obecnej Antarktydy. W tamtym czasie była to kraina o ciepłym klimacie. Ludzie ci mieli przeciętnie ponad 5 m wzrostu, co prawdopodobnie było spowodowane mutacją genetyczną różniących się ras. Wpływy tej cywilizacji obejmowały cały ówczesny świat z różnymi kosmicznymi koloniami, rozmieszczonymi na rozległym hiperkontynencie Lamar. Cywilizacja Gor uległa zniszczeniu podczas jednego z przelotów przez Układ Słoneczny planety Nibiru, co wywołało ruchy tektoniczne, wstrząsy sejsmiczne, wybuchy wulkanów i tsunami.

Cywilizacja Aremonian została założona 200 tys. lat temu przez czerwoną rasę z planety Aremo z systemu Syriusza B. Koloniści z Aremo zasiedlali przeważnie południowe obszary dużego, choć już rozczłonkowanego hiperkontynentu Lamar. Byli ludźmi o wzroście od 1,8 do 2 m, kobiety odpowiednio niższe. Mieli ciemne włosy, czarne oczy i lekko brązową skórę. Posiadali wysoko rozwiniętą technikę i technologię, w tym antygravitacyjną służącą do poruszania wszelkiego rodzaju pojazdów oraz transportowaniu i przenoszenia ładunków. Zakładali osady rolnicze i budowali miasta.

Ląd Lamar uległ różnym przekształceniom i katastrofom, rozpadając się na mniejsze części i wyspy. Ponad 100 tys. lat temu ukształtował się rozległy kontynent Mu na Pacyfiku, położony między Australią, Azją i obydwu Amerykami. Aremonianie tworzyli tutaj początki zorganizowanej cywilizacji. Z rasy Aremo pochodzą dzisiejsi Polinezyjczycy i

niektóre ludy obydwu Ameryk.

Cesarstwo Nagów (35-25) tys. lat temu powstało na obszarach północnych Indii, od granicy z Iranem do granicy z Birmą, oraz na podbitych terenach środkowych Indii. Natomiast południowe Indie należały do cywilizacji Lemurian (Drawidów). Cesarstwo zostało założone przez lud Nagów o śniadej cerze (w tym hybryd ludzi-węzów), którzy przybyli do Indii z terenów obecnej Birmy i Półwyspu Indochińskiego. Wywodzili się zaś z kontynentu Mu. Lud ten był nastawiony głównie na rozwój duchowy, ale dysponował też ogromną wiedzą praktyczną i technologiczną pochodzącą z Mu. Stolicą Cesarstwa Nagów zostało miasto Dekkan (obecny Nagpur), w którym urzędował cesarz. Cesarstwo było podzielone na sześć regionów, ze stolicami w miastach nazwanymi Świętymi Miastami Ryszi w których rezydowali królowie-kapłani. Byli mistrzami i wielkimi nauczycielami o niezwykłym rozwoju duchowym – posiadali szczególne zdolności paranormalne i moc duchową, oraz znali wiedzę tajemną. Byli mądrzy, życzliwi, pokojowo nastawieni i sprawiedliwi. Agresywni i dążący do hegemoni nad światem Atlanci czuli się zagrożeni przez duchową cywilizację. Atlanci 25 tys. lat temu niszcząc kontynent Mu na Pacyfiku oraz w znacznej części Imperium Ujgur w Eurazji, zniszczyli również Cesarstwo Nagów w Indiach.

Cywilizacja Lemurii – Kumari-Kandam (32-18) tys. lat temu rozwinęła się na obszarach północnej części dzisiejszego Oceanu Indyjskiego. Kontynent Lemurii połączony był z Półwyspem Indyjskim, na północy obejmował południową jego części – Sri Lankę; na południu Madagaskar i Wyspy Kokosowe; na wschodzie połączony był pasm lądu z Australią. Ludność stanowiła w przeważającej części rasa czarna zwana Dawidami (Protodrawidami). Chcąc utrzymać królestwo władcy Lemurii musieli toczyć wojny z północnym Cesarstwem Nagów. Po zapadnięciu się pod wodę kontynentu Lemurii, pozostały po nim wyspy na Oceanie Indyjskim i zasiedlone przez Lemurian południowe Indie. Ląd ten był pozostałością rozległego

hiperkontynentu Lamar.

Cywilizacja Lemurii posiadała bardzo bogatą prehistoryczną kulturę i literaturę. W wyniku różnych przeobrażeń czwartą z kolei stolicą było miasto Maduraj położone w południowych Indiach. W stolicy królestwa prowadziła działalność słynna Akademia Duchowa, Kulturalna i Literacka – Tamil Sangam. Pod jej auspicjami pracowali poeci, literaci, bardowie i recytatorzy. Literatura w języku protodrawidyjskim (tamiłskim) należy oprócz literatury wedyjskiej w sanskrycie, do najstarszych w Indiach i jest uprawiana w żywym języku do dziś. Wyznawana jest religia gwiezdna z kultem boga Słońca (Surya) i siedmioma planetami starożytności, oraz hinduscy bogowie, jak Brahma, Wisznu, Śiwa, Saraswati, Lakszmi, Parwati i inni. Bogów tych czci się do dziś we wspaniałych wybudowanych przed tysiącami lat świątyniach. Do dziś opowiadane są legendy o życiu tych bogów. Według przekazów hinduscy bogowie również czasami zaszczycali swoją obecnością Akademię.

Cywilizacja ta dysponowała zaawansowaną techniką i technologią w wielu dziedzinach, wykorzystywaną zarówno w celach wojskowych, jak i pokojowych. Bogata architektura, wymagająca do jej stworzenia zaawansowanej technologii i techniki, oraz rzeźby i reliefy tej cywilizacji z przed tysiący lat istnieją do dziś. Zabytki tej kultury znajdują się na subkontynencie indyjskim, na wyspach, oraz są zatopione pod wodą w tamtym rejonie.

Około 18 tys. lat temu kontynent Lemurii został zatopiony w Oceanie Indyjskim w wyniku bardzo silnych podwodnych ruchów tektonicznych i pęknięć skorupy ziemskiej. Część populacji drawidyjskiej (tamiłskiej) uratowała się i zamieszkuje w dzisiejszych południowych Indiach, na Sri Lance, na wyspach Indonezji, a także znalazła schronienie na Madagaskarze, w południowym Egipcie i Mezopotamii. Tamiłowie twierdzą, że Jezus niektóre zdania wymawiał po tamiłsku. Widocznie język aramejski jest zbliżony lub pochodny od języka tamińskiego.

Podobnie gwiezdna religia orientalna południowych Indii była tożsama z gwiezdą religią Mezopotamii a później Arabii.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net